

צח:

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) תמון הקונית נראה
שזין כלן פסקא. (ב) שנת
(ג) וזיל למתשא.
(ד) גמא טפא ממחא.

הגרות הב"ח

(א) ר"י ד"ה תוך ג' ימי
כמי שהינה רמיא ואמרי
וכי למטה מג' גמי לא:
(ב) ר"י ד"ה אי דלית ביה
ד' ימי אפילו בשבת.

גליון הש"ס

גמ' ליהוי רבא נהיל:
כ"ב דף ט"ז ע"ב תוס' ד"ה
ואפילו:

הגרות הגר"א

[א] אי דלית ב"י ארבעה
אפילו כנגד הלנו ט'
ומינו שנתים מוקפתין.

מוסף רש"י

תוך שלשה לרבנן צריך
הבחה. לרבנן דפליגי עליה
ד"ר"ש בורק מרה"י לרבי
וה"ר דאבאג דלית ליה
קלטה כמו שהינה, לא
מתח תוך ג' ימים, אלא
אפילו תוך ג' ימי לר' י
שמות, ולא עבר רה"ר
כילה פטור, והתקף מינה
נמי לר' ד' אמת ושבח
לנו הדין תוך ג' ימי, וכך
שננתו עד שלא נה פטור,
דמאמרין תבתי (שנת
ק"ג) עד שחיה מילתו
ויחיו שנתה, ולא תמרון
עד שלא תהי יום ליה מנה
וע"כ ואלא מייחסי ע"כ
מתח על גבי משהי מקום
כל שחיה, ולא בעינין מקום
ד' הוליל וימון ג' הוא,
מ"מ הנחה כל דהוא בעיני
(ט"ז ע"ב).

נימא כתנאי אמרה ששמעיה. אע"ג דלא ינחא הכא לאוקמי
מילתא דרנח בפלוגתא דמנאי דמתני' מ"מ ע"כ אשמתן
ברייחא דפליגי עליה במסכת שבת כפ' הורק (דף ט"ז). גבי הורק
מרה"י לרבי ור"י באלמע דקמי' כברייתא תוך ג' ד"ה מייב אי
נמי יש לחלק דהכא שנת הפסך
מלמעלה מג' למטה לתוך ג' הוא
דבעי רנח הנחה על גבי משהו אכל
התם איירי שהיה הפסך תוך ג'
משילא מתחת ידו להכי השיב כמנהג
דהא מודה רנח דהמעביר בתוך
שלושה דכמנהג בקרקע דמי כדמוכח
בפסק המולאי יין (שם דף ט"ז). והא
דלא חשיבין מתנגלגל כמנהג כפר
הורק (שם דף ק"ג). התם איירי
כשקיהת תמילת זריקה למעלה מג':
אלא כולה רבי יהודה היא.
מינה דכשנת בפסק הורק
(דף ט"ז): צעי למימר דסבר ר'
יהודה קלוטה כמו שהינה גבי הורק
מרה"י לרבי ועבר ד' אמות כר"ד
ולמסקנא דהתם ינחא דמוקי לה
כגון דאמר דנפקא לרבי' מנה
דמתחבר טפי למימר התם קלוטה
כמו שהינה כיון שהיה דעתו ורלונו
שמתו שם אכל הכא דלון רלונו
שיכול שם הפסך לון לנו לומר שהיה
כמנהג אכל למאי דס"ד התם מעיקרא
דמיחייב שמים ובאומר כל מקום
שמרנח שם מנהג קשה ויש לחלק
דהתם אילו מקפיד על הפסך אנה
שינה אכל הכא מקפיד ומלולו היה
חפץ שלא היה שם מנהג אכל לרנח
קשה דאפי' באומר כל מקום שמרנח
מנהג צעי רנח הנחה על גבי משהו
דמקפיד אפילו נה על גבי משהו לא
מיחייב דלא נעשה משתבח ורין
לומר דלמאי דס"ד התם מעיקרא
לית ליה דרנח ועוד יש לומר דכפרישת
לעיל דהתם כשחמילת זריקתו תוך
שנשה: **ניחוש** ר"יטא נפ"ח
ואתי איתיה, ואי דמפיק לכרמילת
או לחנך שאינה מעורבת לרנח דלית
ליה לקמן (ט"ז). גזירה לגזירה פשיטא
דשרי דלא לאיצטרך למיתני ולאציי
דגור אקור כמו דמפיק לרבי' ועוד
נראה דמדמני אציי לעולם דמפיק
לרבי' משמע דמפיק לכרמילת או
לחנך שאינה מעורבת שרי אפילו
כלים שאינן נשברים ואע"ג דלקמן
גור אציי גזירה לגזירה יש לחלק כמו
שפירשמי לעיל ובפרק כ"ד משתתין
(לעיל דף פ"ג). גבי אציי חנך ואציי
עלייה שכתבו ולא יעברו דקמי' זו
היוצא מן הכותל בעשרה דעלייה היו לעלייה אפילו הניח שם

ככותל שאינו משופע למעלה משלושה גוללו
אצלו למטה משלושה הופכו על הכתב: (ב) רבי
יהודה אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ
וכו': דבעינן הנחה על גבי משהו ואלא
הא ד' דאמר רבא תוך שלשה לרבנן צריך
הנחה לימא כתנאי אמרה לשמעיה אלא
כולה רבי יהודה היא וחסורי מיחסרא והכי
קתני כמה דברים אמורים בכותל משופע
אבל בכותל שאינו משופע אפילו פחות
משלושה טפחים גוללו אצלו שרבי יהודה
אומר אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא
החוט גוללו אצלו מאי טעמא דבעינן הנחה
על גבי משהו: **מתני'** ז"ז שלפני חלון
ז"ז דמפיק להיבא אילימא דמפיק לרשות
הרבים 'ליחוש דילמא נפיל ואתי לאיתויי
אלא דמפיק לרשות היחיד פשיטא אמר
אבי לעולם דמפיק לרשות הרבים ומאי
נותנין עליו דקתני 'כלים הנשברים: תניא
נמי הכי ז"ז שלפני החלון היוצא לרשות
הרבים נותנין עליו קערות וכוסות קיתוניות
וצלוחיות ומשתמש בכל הכותל עד עשרה
התחתונים ואם יש ז"ז אחד למטה ממנו
משתמש בו ובעליו אין משתמש בו אלא
כנגד חלונו והאי ז"ז הכי דמי [א] אי דלית ביה
ארבעה מקום פטור הוא ואפילו כנגד חלונו
נמי לא ישתמש ואי אית ביה ארבעה בכלי
הכותל לשתמש אמר אבי 'התחון דאית
ביה ארבעה ועליון לית ביה ארבעה וחלון
משלימתו לד' כנגד חלון משתמש דחורי
חלון הוא דהאי גיסא ודהאי גיסא אסור:
מתני' 'יעמוד אדם ברשות היחיד ומלטל
ברשות הרבים ברשות הרבים ומלטל ברה"י
ובלבר שלא יוציא חוץ מארבע אמות: לא
יעמוד אדם ברשות היחיד וישתין ברה"ד
ברה"ד וישתין ברה"י וכן לא ירוק רבי יהודה
אומר 'אף משנתלש רוקו בפיו לא יהלך
ארבע אמות עד שירוק: **גמ'** מתני' ליה
רב חיננא בר שלמיא לחייא בר רב קמיה
דרב לא יעמוד אדם ברה"י ומלטל ברה"ד
אמר ליה שבקת רבנן ועברת כר"מ
הוא

הוא. כלומר ז"ז החלון והרחבתו הוא. ולשון חורי דנקט משום
דגני שנת שייך למימר חורי רשות הרבים כרשות הרבים וכן חורי
רה"י כרה"י דמי כגון כותל הקמוכה לרה"ר יש בה חורין פתוחין
לרה"ר למטה מיו"ד הוי רה"ר: **מתני'** עומד אדם ברה"י.
בית או על הגג וזושה וטול חפץ כרה"ר כלן ומניחו כלן:
ובלנד שלא יוליאו מארבע אמותיו. ממקום שהיה מונה בו ואשמועי'
מתניתין דלא גזרין שמה יכניסו אלנו: וישתין כרה"ר. דמפיק
מרה"י לרה"ר: **משנה** רוקו כפיו. משנתעגל ונאסף לנחת: לא
יהלך ארבע אמות עד שירוק. דכיון דלמשדיח קאי משאוי הוא:
גמ' מהני ליה רב כו'. גזירה שמה יכניסו אלנו: **ועבד** כר"מ.
דאיהו הוא דגור שמה יביא אלנו דלקמן בפירוקין (דף ק"ג). לא יעמוד
ברשות היחיד ויפתח ברשות הרבים שיכול מפתח ברשות הרבים
ויפתח בו פתח הסמך לרשות הרבים שמה יכניסו אלנו במקום שהוא:
מדסיפא
נגד חלונו לא ישתמש הי"מ למיפך אפי' בשלמטה הימנו לא ישתמש והא דלא משני ליה דכללים הנשברים איירי היינו משום דלא מיתוקמא
בהי ע"כ מדלא שרי בשאר הכותל אלא כנגד חלונו בלנד: **תחתון** דאית ביה ד'. ק"ק דמעליון שמעין ליה דשריין כנגד חלונו
משום דחלון משלימתו לד' יש לומר דלאיצטרך לאשמועי' בתחון אף על גב דלא ינחא תשמישחא דהא איכא עליון דמפסיק:
הוא